

deres indbyrdes Orden, og derpaa at forelægge denne bilagt med Anmeldelserne i en behørig tillyst Skiftesamling. I denne Samling gjennemgaaes Listen tilligemed de Bemærkninger, som Voets Kurator, hvor en saadan er antagen, eller Skifteretten har fundet Anledning til at knytte til samme eller da fremsætte, og Voets Vedkommende opfordres til at erklære sig over Fordringerne. Saafremt de ville gjøre Indsigelse mod nogen Fordring eller den en saadan anviste Mads i Ordenen, skulle de være pligtige at fremkomme med disse under Samlingen eller senest inden 4 Uger efter samme og dernæst uden Ophold forfølge dem videre. De Fordringer, mod hvilke ingen Indsigelse er fremfat inden den foransførte Tidsfrist, betragtes som anerkjendte. I den nævnte Samling bør derhos saavidt mulig fremlægges en Oversigt over Voets Status.

§ 39.

Naar nogen anmeldt Fordring modsiges, bliver det, efter forgjæves forsøgt Forligsmægling af Skifteretten, ved dennes Kjendelse i Overensstemmelse med de hidtil gjældende Rettergangsregler at afgjøre, om og for hvilket Beløb Fordringen skal komme Voet til Udgift. Paa samme Maade afgjøres Tvistigheder om Fortrinsret og alle andre Tvistigheder om, hvorledes Voet skal udloddes. Skifteretten drager Omsorg for, at Voets Tare i slige Tilfælde varetages enten ved Kurator eller, om fornødent, ved en antagen Sagfører.

§ 40.

De affagte Kjendelser kunne ikke, medmindre de paagjældende Parter frasalbe Paaanke, eller vedkommende Kjendelse ifølge sin Gjenstand er upaaankelig, lægges til Grund for Voets videre Behandling, førend Paaankefristen er udløben, uden at Paaanke er iværksat, jfr. § 88.

Skulde Kjendelsen blive forandret eller annulleret ifølge en senere iværksat Paaanke, tages behørigt Hensyn hertil ved Voets videre Behandling og i fornødent Fald ved Dmgjørelse af det Foretagne, hvor Skiftet ikke endnu er sluttet, men efter den Tid maa enhver Fordring søges iværksat ved Paaanke af Udlodningen.

Egnende Regler gjælde om de i Anledning af Paaanken affagte Overretsdomme.

§ 41.

Ville en eller flere af Voets Vedkommende paaanke en i en Tvist, hvori de ikke ere Voets Modparter, affagt Skifteskjendelse eller Dom, ved hvilken Voet vil lade det bero, da have de hertil Afgang, for saa vidt der ikke mellem Voet og Vedkommende er sluttet Overenskomst om Tvistens Gjenstand, og Sagens Paaanke ikke udsætter Voet for Tab af Rettigheder, som ved Kjendelsen eller Dommen maatte være det tilkjendt.

§ 42.

Voets Vedkommende, som ved Paaanke i Henhold til foregaaende Paragraf have forøget Voets Masse, ere berettigede til at forlange de herpaa anvendte Bekostninger erstattede af Voet, for saa vidt de ikke overstige den Forøgelse, som Voet derved vinder. Er Voet sluttet, naar den endelige Dom falder, tilfalder det ved Paaanken Bundne den eller dem, som have iværksat den, indtil deres Bekostninger ere dækkede; med Overfludet forholdes der efter de i tredje Underafdeling givne Regler.

Tredie Underafdeling.

Om Dødsboets Slutning og Dggjørelse.

§ 43.

Viser det sig, at der i et Dødsbo ikke findes Midler til at dække andre Udgifter end Begravelsesudgifterne, kan Skifteretten strax slutte et saadant Bo ved at udbetale